

er aabenlyst for alle, at der blev gjort overmaade stor Reklame for denne Begivenhed i Genève, vedrørende de Udtalelser, der blev fremsat fra den daværende britiske Premierministers Side.

Hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch har ment med Sagndannelser, vil han maaske oplyse os nærmere om; det vil sikkert ogsaa interessere det ærede Medlem Hr. Moltesen at faa at vide, hvori disse Sagndannelser formentlig skulde bestaa. Hvad jeg har henholdt mig til ved første Behandling af Finansloven, opretholder jeg selvfølgelig i fuldeste Omfang. Det var kun et Referat af Kendsgerninger, som ikke lader sig bestride. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde under et Ordskifte under Finanslovdebatten, at hvad vi havde fremført, ikke var andet end Udtryk for Stemninger; det ærede Medlem Hr. Moltesen og jeg mødte med visse Stemninger, og saa fandt vi atter disse Stemninger genspejlede hos andre. Ja, det er altsaa det ærede Medlems Bedømmelse af Forholdene, og det er saamænd i og for sig ret rimeligt, at naar man er saa kemisk blottet for Stemninger som det ærede Medlem, finder man overhovedet ingen Stemninger ej heller hos andre; men disse Stemninger har i alt Fald været overordentlig hyppige i Genève, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke ogsaa Chefen for den danske Delegation ved mangfoldige Lejligheder havde faaet et Indtryk af disse stærke Stemningers Tilstedeværelse.

Der foreligger nu her et Lovforslag, som er fuldkommen enestaaende i de europæiske Staters nyere Historie. Det er i Virkeligheden Forslag om en fuldkommen *isoleret* Afrustning. Naar man nu tænker paa den virkelige Sammenhæng med Begivenhederne i Genève vedrørende den britiske Premierministers Udtalelse, er det ikke uinteressant at læse et Ordskifte, der fandt Sted i det britiske Overhus den 29. Juli, og af hvilket jeg skal tillade mig at gengive de vigtigste Udtalelser efter Referatet i „Times“. Den britiske Premierminister Ramsay Mac Donald blev spurgt fra ret yderliggaaende pacifistisk Side vedrørende den forestaaende Afrustningskonference og det Initiativ, der paatænkte taget fra den britiske Regerings Side m. m., og han svarede til Slut følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Reduktionen af Rustningerne betragtes af Hans Majestæts Regering som en af de væsentligste Betingelser for Nationernes Sikkerhed. Dette Problem maa imidlertid forberedes af en Politik, der vil skabe Tillid mellem Nationerne.“ Og saa fort-

sætter han: „Any illtimed move would do incalculable harm.“ „Ethvert forhastet Initiativ vil volde uberegnelig Fortræd“.

Det var Mac Donalds Opfattelse af det rent principielle, naar han skulde svare paa en Forespørgsel i det britiske Parlament. Men i Genève fandt han altsaa, at der ikke var nogen Hindring for at udtale en Lovprisning af de forstandige Veje; man vandrede her i Danmark. Ganske vist gav han senere den Forklaring, der nu er kendt af Offentligheden, og som han gav Friherre Marks von Würtemberg.

Jeg kan umuligt tro, at den højtærede Statsminister har brugt de Ytringer, der tillægges ham i et Interview i „Politiken“, hvor han skulde have betegnet det, det ærede Medlem Hr. Moltesen har fortalt ved Mødet i Studenterforeningen, som „noget uvederhæftigt Vrøvl“. Det maa være ganske urigtigt, thi det er utvivlsomt, at hvad det ærede Medlem har fremsat, er rigtigt, det er utvivlsomt, at Friherre Marks von Würtemberg har ønsket, at disse Udtalelser blev bekendte, det er utvivlsomt, at disse Udtalelser er blevet stadfæstet af Hr. Branting, den nuværende svenske Statsminister. Det maa derefter være ganske umuligt, at den højtærede Statsminister kan have anvendt de Ord, der her tillægges ham, enten disse saa maatte være rettet mod det ærede Medlem Hr. Moltesen, der sigtes for at fare med uvederhæftigt Vrøvl, eller mod den afgaaede svenske Minister — thi selvfølgelig kan der ikke være Tale om, at Statsministeren har brugt disse Ord om den tredie i Sagen implicerede Person.

Der foreligger altsaa her Forslag om en *isoleret* Afrustning. Jeg har tilstrækkelig udtalt mig om dette Forslags Karakter under Finanslovdebatten, og jeg vil i enhver Henseende opretholde de Udtalelser, jeg dér fremsatte. Jeg vil hævde, at dette Initiativ ligger ganske udenfor de Forudsætninger, under hvilke Forhandlingerne i Genève har været ført. Det fremgaar tydeligt og klart bl. a. af det Foredrag, som den tidligere svenske Justitsminister Eliel Löfgreen holdt efter sin Hjemkomst til Stockholm i Frisinnade Klubben, og som jeg tillod mig at gengive ved første Behandling af Finanslovsforslaget. Jeg henviser paa ny til disse Udtalelser. Det skulde være overflødigt at henvise til den Rapport, der ledsager Genève-Protokollen, og som er et ganske tydeligt Udtryk for, hvad man i andre Lande mener om Grundlaget for det Spørgsmaal, der her foreligger.

Udtalelserne i Genève-Protokollen, der